

Nieuws uit Zuid Afrika

Cape Town, July 2010

Lief mens,

De laatste keer dat ik van me liet horen was ik “op weg” naar Nederland. Nu lijkt dat alweer zo lang geleden. Mijn tijd bij jullie is bijzonder geweest en ik heb genoten van de ontmoetingen met oude bekenden en nieuwe mensen. Ik wil bij deze nogmaals “baie dankie” zeggen voor alle goede zorgen, lieve woorden en alle zegeningen die mij gegeven zijn in die tijd.

Eenmaal terug in Kaapstad ben ik direct weer druk aan het werk gegaan. Onze gemeente is maar klein, een man of 45 per zondag, maar er is veel nood en armoede. De stad wordt bewoond door zowel rijkere “juppen” als mensen die onder de armoedegrens leven. Bovendien hebben we een grote hoeveelheid dakloze kinderen en volwassen die zowel rond mijn huis als wel rond het kerkgebouw struinen.

Ramond

Ramond was een van die dakloze kinderen, althans dat vertelde hij ons. Elke zondag kwam hij met een kluitje andere jochies bij ons in de kerk. Hij vertelde allemaal tranentrekkers en iedereen was zo onder de indruk van hem. Ik wist het zo net nog niet. Wij hebben al geruime tijd veel contact met een vrouw die “the Homestead” leidt. Dit is een tehuis voor dakloze jongens. Ik besloot haar te bellen want als iemand Ramond kent, dan is zij het wel. Ze vertelde mij dat Ramond een doerak is die uit een gesloten, tweede fase, huis wegloopt, de trein neemt en dan een taxi (minibusje) om

vervolgens bij ons de kerk medelijden en geld los te peuteren. Het was hem zowaar bijna gelukt! Natuurlijk is er een nood in dit kind maar we moesten het liegen en bedriegen stoppen door hem de deur te wijzen. Helaas.

Straatkinderen tijdens de kerkdienst

Zoals eerder vermeld zijn er veel daklozen in deze omgeving. Op een doordeweekse dag wordt ik door zo’n drie a vier mensen aangesproken die mijn geld en eten, of het liefst allebei willen. Helaas kan ik er niet aan beginnen. Er zijn er zoveel en ze hangen op mijn stoep. Ondanks het feit dat ik wel een huis heb is het voor mij ook schrapen aan het eind van de maand. Het is moeilijk om je niet continue schuldig te voelen, door “nee” te zeggen. Het enige voordeel is dat ik meer en meer oog krijg voor de sociale kaart in de omgeving. Ik weet waar de shelters zijn en soepkeukens, en probeer ze daar naartoe te sturen. Ben ik eenmaal op mijn werk dan begint het weer van voor af aan. Mensen drukken op de bel voor voedsel en geld,

beide wat de kerk ook niet heeft. Regelmatig zakt de moed me in de schoenen en vraag ik me af wat wij als kleine gemeente kunnen doen aan dit enorme probleem. En dan ineens herinner ik me aan Heidi Baker, die altijd zegt dat je je moet focussen op diegene die God voor je heeft geplaatst.

Het afgelopen jaar heb ik een jonge moeder van 4 kinderen begeleidt. Haar man is alcoholist en heeft nog 6 kinderen bij een aantal andere vrouwen. Een knip-en-plak gezin zeg maar. Al maanden zit er geen vooruitgang in haar situatie. Zij wil veranderen maar haar man kan zijn bier niet laten staan. Zij zit regelmatig zonder geld hierdoor. Na een zoveelste vruchteloze counseling sessie

besloot ik haar een tijdje achter de pc aan het werk te zetten. Het gevolg was dat ze een baan vond en in ieder geval nu geld achter de hand heeft voor zichzelf en haar kinderen. Hierdoor voelt ze zich beter over zichzelf en ik bid dat de Heer verder met haar gaat en meer oplossingen aan gaat dragen.

Dit is zomaar een greep uit mijn dagelijkse leven. Gelukkig is er af en toe ook tijd voor ontspanning en die kwam een aantal weken geleden in de vorm van twee gratis kaartjes voor een voetbal wedstrijd. Twee vrienden besloten niet te gaan naar de wedstrijd tussen Italië en Paraguay en ik kreeg ze! Samen met een goede vriend van me hebben we ons opgetut en zijn we gegaan! Het was zo leuk om dit mee te maken vanuit de buik van het stadion! Het hele WK is een ontzettend leuke tijd geweest hier in Kaapstad. De infrastructuur is met sprongen vooruit gegaan en ik heb zelfs de trein genomen! Voorheen werd daar zo voor gewaarschuwd. Wilt u/ wil jij met mij bidden dat ze dit vol kunnen houden? Veilig openbaar vervoer zou een enorme zegen zijn voor dit land.

Ik hoop dat jullie een hele fijne zomervakantie hebben en genieten van het warme weer. Voor diegenen die ver van huis zijn, have a safe trip home!

Gods zegen en liefs,

Sytske Peterson

Dankpunten:

- Dat het WK vreedzaam verlopen is.
- Langzaam maar zeker beginnen er in mensenlevens van gemeenteleden doorbraken te komen, dit is bijzonder om mee te maken.

Gebedspunten:

- De emotionele werkdruk word me soms teveel.

Van het thuis front team

Zoals vermeld in de vorige nieuwsbrief heeft Sytske wegens veiligheidsoverwegingen en logistieke redenen een auto nodig. Omdat zij van giften leeft en het niet erg ruim heeft, betekend dit een extra grote uitgave waar flink voor gespaard moet worden. Indien u haar mee wilt helpen aan wielen kunt u een extra gift overmaken op onderstaande rekening nummer. Hartelijk bedankt. **5310048** stichting "Samen Doen" t.a.v Sytske Peterson (let wel; het is belangrijk om altijd haar naam te vermelden)

Met vriendelijke groet, Sytske's thuisfrontteam.